

עמ"ת 21465/08/15 - מדינת ישראל נגד קאיד אבו סלב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

10 נובמבר 2015

עמ"ת 21465-08-15 מדינת ישראל נ'
אבו סלב(עציר)

לפני כב' השופטת דנה מרשק מרום

העוררת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	קאיד אבו סלב (עציר)

נוכחים:

ב"כ העוררת עו"ד עדי יעקובוביץ

ב"כ המשיב עו"ד ברנשטיין

המשיב הובא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר המדינה על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופטת פינק) מיום 05/08/15 במסגרתה נקבע כי אין די ראיות הנדרשות בשלב המעצר עד לתום ההליכים בהתייחס לכתב האישום שהוגש כנגד המשיב.

ואכן, כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו שלושה אישומים בגין עבירות של איומים, גניבה והתפרצות לדירת מגורים. ברקע העבירות מערכת יחסים זוגית שניהלה המתלוננת עם אחיו של המשיב כשנתיים עובר ליום 27/04/15, כאשר המתלוננת הגישה תלונות כנגדו אשר הובילו למאסרו של אחיו של המשיב. האישום הראשון עניינו איומים כלפי המתלוננת כחודש עובר ליום 27/04/15; האישום השני עניינו גניבה ואיומים בעת שהמשיב שהה בדירת המתלוננת ביום 16/04/15; האישום השלישי עניינו בהתפרצות המשיב לביתה של המתלוננת ביום 21/04/15 וכן איומים שהשמיע כלפיה הכוללים הודאתו בפריצה לבית כחודש לאחר מכן וביום 26/05/15.

בבית משפט קמא הסנגור המלומד לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה אלא אך טען לכרסום בראיות בלבד באשר במרכז המארג הראייתי עומדות הודעות המתלוננת לבדן לצד מחדלי חקירה. חרף טיעון זה של ההגנה, בית משפט קמא מצא כי לא קיימות כלל ראיות לכאורה על בסיס הנימוקים הבאים:

- א. בית משפט קמא לא מצא כל הסבר מדוע המתלוננת פנתה למשטרה אך ביום 27/04/15 - כ-6 ימים לאחר אירוע הפריצה.
- ב. המתלוננת מסרה הודעה נוספת לפיה המשיב הודה בפניה שפרץ לביתה אך בית משפט קמא לא מצא כל הסבר מדוע המתלוננת לא ציינה זאת כבר בהודעה ראשונה.
- ג. בית משפט קמא מסיק כי מסקנת המתלוננת כי המשיב הוא שפרץ לביתה היא בגדר סברה בלבד כאשר בתיק אין ראיות נוספות כלשהן הקושרות אותו לאירוע הפריצה הנטען.
- ד. הפירכות בגרסת המתלוננת באשר לאירוע הפריצה יש בהן גם כדי להשליך על גרסתה לעניין דברי האיומים כשברקע טענת המשיב כי המתלוננת העלילה עליו בשל הסכסוך עם אחיו.

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים ועיינתי בחומר החקירה שוכנעתי כי דין הערר המדינה להתקבל.

אכן, במרכז המארג הראייתי מצויות הודעות המתלוננת. על פני הדברים מדובר בהודעות קוהרנטיות ומפורטות, כאשר סתירות או פירכות כאלה ואחרות, אם הן קיימות, דינן להתברר בתיק העיקרי. בניגוד לקביעתו של בית משפט קמא, הרי שבהודעה מיום 27/04/15 מסבירה המתלוננת את השיהוי בהגשת תלונתה על רקע החשש מן המשיב ומבן זוגה לשעבר וחוסר רצונה להמשיך ולחיות "תחת איומים ופחד כל החיים שלי" (ראו שם, בשורות 2 עד לסוף העמוד). בהודעה זו מתארת המתלוננת חילופי דברים ואיומים בינה לבין המשיב, מפגשים שלה עם המשיב ואיומים כי יפגע בקרובים לה.

לא הייתה כל אפשרות למתלוננת למסור אודות איומי המשיב הכוללים "הודאה" בפריצה בהודעה ראשונה זו, שכן עיון בכתב האישום ובחומר החקירה מעלה כי אירוע זה התרחש כחודש לאחר מכן וביום 26/05/15. מעבר לעיתוי האמירה, הרי שדינה של אמרת משיב זו להיבחן בתיק העיקרי ובמסגרת סעיף 11 לפקודת הראיות.

קיים צדק מסוים בטענה כי ארעו מחדלי חקירה בתיק זה אך גם טענה זו דינה להתברר בתיק העיקרי ואין בה כדי לכרסם בתשתית הראייתית הלכאורית שקיימת בתיק זה. אזכיר בנוסף כי חרף העדר ראיות פורנזיות, הרי שבנוסף להודעת המתלוננת קיימת הודעת בעלת הבית של המתלוננת ושכנתה אשר מסרה כי ראתה בחור יוצא רכוב על אופניים (כהתנהלותו של המשיב) מדירתה של המתלוננת. סימני אופניים אכן נצפו בדירת המתלוננת.

מארג ראייתי זה מקים סיכוי סביר להרשעה, ועל כן ערר המדינה מתקבל לעניין זה. עילת מעצר מובהקת קיימת כנגד המשיב אשר כיום מצוי במעצר עד לתום ההליכים בגין מסכת עבירות רכוש בהקשר של מסוכנות לביטחון הציבור. בנוסף, חומר הראיות מעלה מסוכנות לביטחון המתלוננת בפרט, כאשר בנוסף עסקינן במי שהוא בעל עבר פלילי הכולל ביצוע עבירות של הפרת הוראה חוקית, פריצה לרכב וחבלה במזיד ברכב.

אשר על כן, ערר המדינה מתקבל, ואני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים כנגדו.

ניתנה והודעה היום כ"ח חשוון
תשע"ו, 10/11/2015 במעמד
הנוכחים.
דנה מרשק מרום, שופטת